

24 juli 2009

Hier een bericht uit Tiberias.

In Jeruzalem verschillen testen gemaakt en mijn UN rijbewijs gehaald. Niet iedereen was geslaagd ik moest samen met een Australische vrouw af rijden en kon het nog net droog houden. Ze was namelijk gewend om links te rijden. Heel vervelend als iedereen rechts rijdt. Ze reed dus overdreven rechts en bij iedere geparkeerde auto of hoge stoeprand hield ik mijn hart vast van daar gaat een spiegel of nu raken we de rand. De examiner bleef abnormaal rustig ondanks dat hij geen dubbele bediening had en we ook nog langs een berg weg reden met een behoorlijk steile helling er naast. Op een gegeven moment schrikt ze van een auto die ons op een kruising tegemoet komt automatisch stuurt ze naar links om hem te ontwijken maar ging er dus recht op af. Ik zei haar dat het in Australië het gewoon een dagje had moeten oefenen, maar daar kon ze niet om lachen. Donderdag kon ze dus niet met de rest naar haar locatie omdat het na drie lessen nog niet alles was. Hoezo minder gevaarlijk in het Midden Oosten.

Dat rijbewijs heb je trouwens nodig om een UN voertuig te kunnen starten. Het is net een pinpas, je haalt hem met de magneet strip door de pinautomaat en je kunt starten. Doe je de witte kant voor dan is het dienst, gebruik je de auto voor eigen gebruik moet de blauwe kaart voor. Ze kunnen je precies volgen met een soort tracking systeem, zien waar je geweest bent en hoe hard je gereden hebt. Als je boven de 110 rijdt gaat er een irritant piepje en rij je boven de 120 krijg je een officiële waarschuwing 3 keer te hard is enkele reis naar huis. Je kilometers worden geregistreerd en de kilometers voor eigen gebruik moet je betalen. Woensdag avond was er een welkoms BBQ en moesten wij ons voorstellen. 's maandags hadden we dat ook al gedaan bij de generaal heel officieel we kregen een briefje met daar op de dingen die we moesten vertellen. Onze instructeur had ons mede gedeeld om het tijdens de BBQ wat leuker en lossier te maken. In het Engels "to flower it up". Dus had ik een bloem mee genomen verborgen in mijn hand. Daar ben ik mee begonnen dat mijn engels uitstekend is en dat ik begrepen had dat je bloemen mee moest nemen.

Omdat mensen moeite hebben met mijn naam (in het Engels) heb ik verteld dat toen ik geboren was een small cees was toen ik 16 was mijn ouders mij een wurse cees vonden dat ik nu een old cees ben maar dat Anja me nog steeds een beauty cees vind. Nou iedereen wist mijn naamna het voorstellen. Er was een New Zealander die zij volgens mij ben je een hard case.

Na heel veel info in Jeruzalem zijn we op donderdag vertrokken naar Tiberias. Een auto rit van 3 uur. Onderweg ging een aantal keer de waarschuwingpiep. Vreemd als je langs afslag Nazareth rijdt en Capernaum en de berg Tabor. Het meer van Tiberias of meer van Galilea of Lake Kennereth zoals het nu heet is een mooi blauw meer tussen de nu gele bergen. Het water wordt gebruikt voor irrigatie en drinkwater voor tweederde van Israël Maar het niveau zakt omdat het al jaren te weinig regent en sneeuwt. Het waterpeil is de afgelopen jaren met zes meter gezakt.

Ook hier in Tiberias is het weer heelveel info. Vooral dingen de dingen die mogen en niet mogen. Een blog mag alleen als er geen gevoelig of negatieve zaken van de UN op staan.

Foto's in UN gebouwen mag buiten moet je heel erg opletten wat er op staat. Er staan als snel Israëlische militairen, wapens op strategische plaatsen op. Wat dus bevestigd dat de foto'op mijn blog veel op vakantie foto's zullen lijken.

Eerst iets over het appartement waar wij wonen het is een nieuw appartement met vier kamers. Drie grote en een kleintje. Ik slaap in het kleintje. Wat eigenlijk een schuil plaats is want

Hezbollah raketten kunnen tot in Tiberias komen. Mijn deur is een dikke stalen, en voor de ramen zitten dikke stalen luiken. Voelt wel veilig.

Vandaag dinsdag 21 juli (Susan is jarig en Anja gestart met de vierdaagse) ben ik begonnen aan mijn eerste toer op de observatie post. (foto van achter zijde)

Omdat er te weinig mensen zijn mag ik, dit, direct 13 dagen doen. Trouwens tot half september werk ik 7 dagen per week en heb alleen op 6 en 28 augustus een vrije dag. Jullie hoeven geen medelijden te hebben het is geen zwaar werk maar het houdt je wel van de straat. En op de observatie post heb je vrij tijd genoeg maar wel op post Over die posten schrijf ik de volgende keer meer. De foto's op het blog moeten nog even wachten want vanaf de observatie post lukt het nog niet. Hier is het net behoorlijk afgeschermd

Groeten uit het mooie Tiberias.